

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 419/2013

z dnia 3 maja 2013 r.

nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 12,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 10 sierpnia 2012 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antysubsydyjnego („postępowanie antysubsydyjne”) w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) W tym samym dniu Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i wszczęła odrębne dochodzenie („postępowanie antydumpingowe”).
- (3) Postępowanie antysubsydyjne zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 28 czerwca 2012 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaza i Stali („Eurofer”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej niektórych drutów ze stali nierdzewnej. Skarga zawierała dowody prima facie wskazujące na subsydiowanie wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (4) Przed wszczęciem postępowania i zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła władze publiczne Indii o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, iż subsydiowany przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Władze publiczne Indii zostały zaproszone do wzięcia udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji w odniesieniu do treści skargi oraz osiągnięcie wspólnie uzgodnionego rozwiązania. W tym przypadku nie zdołano ustalić wspólnego rozwiązania.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (5) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, znanych importerów i użytkowników, a także władze Indii, o wszczęciu dochodzenia.
- (6) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (7) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów niepowiązanych i producentów unijnych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że zdecydowała się objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, niepowiązanych importerów i producentów unijnych, którzy mogą zostać objęci dochodzeniem poprzez dobór próby zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego (proces ten zwany jest także „kontrolą wrywkową”).
  - 1.2.1. *Kontrola wrywkowa producentów eksportujących*
- (8) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, a jeśli tak, by umożliwić dokonanie wyboru próby, poproszono wszystkich producentów w państwie, którego dotyczy postępowanie, o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) W sumie 18 eksportujących producentów, z których niektórzy należeli do tej samej grupy, dostarczyło wymaganych informacji w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, zgodziło się na włączenie do próby a siedmiu z nich wystąpiło o indywidualne zbadanie w przypadku niewłączenia ich do próby. Piętnaście spośród współpracujących przedsiębiorstw zgłosiło wywóz do Unii drutu ze stali nierdzewnej w okresie objętym dochodzeniem. Próbę wybrano zatem na podstawie informacji przedłożonych przez wspomnianych 15 producentów eksportujących.
- (10) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, jaką można rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Dobrana próba składała się z dwóch pojedynczych przedsiębiorstw i jednej grupy składającej się z czterech przedsiębiorstw powiązanych, reprezentujących łącznie ponad 63 % całkowitej wielkości wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.⁽²⁾ Dz.U. C 240 z 10.8.2012, s. 6.⁽³⁾ Dz.U. C 240 z 10.8.2012, s. 15.

- (11) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi, których dotyczy postępowanie i właściwymi organami władzy w Indiach w sprawie doboru próby reprezentatywnej. Nie wniesiono żadnych uwag odnośnie do doboru próby.
- (12) Jak wspomniano powyżej w motywie 10, próba została ograniczona do rozsądnej liczby przedsiębiorstw, które można było objąć dochodzeniem w dostępnym czasie. Przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem dla celów dochodzenia w sprawie subsydiowania, wymieniono poniżej w motywie 19.
- (13) Ponadto, jak wspomniano w motywie 9, początkowo wpłynęło 7 wniosków o przeprowadzenie indywidualnego badania. Uznano jednak, że na tym etapie indywidualne badanie byłoby nadmiernie uciążliwe i mogłoby uniemożliwić zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie. Wnioski złożone przez eksporterów, którzy w terminie przedłożyli niezbędne informacje zostaną jednak zbadane w dalszej części dochodzenia.

1.2.2. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja powiadomiła, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Próba ta składała się pierwotnie z pięciu producentów, o których Komisja wiedziała przed wszczęciem dochodzenia, że wytwarzają w Unii druty ze stali nierdzewnej. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości sprzedaży, wielkości produkcji i położenia geograficznego. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zwrócono się także do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie tymczasowej próby. Analiza odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wykazała, że jeden wybrany producent unijny był powiązany z przedsiębiorstwem w Unii, które również zaangażowane jest w produkcję i sprzedaż drutów ze stali nierdzewnej. W związku z powyższym sześciu producentów unijnych włączonych do próby reprezentuje 46,5 % całkowitej produkcji Unii. Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

1.2.3. Kontrola wyrywkowa importerów

- (15) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności zastosowania kontroli wyrywkowej oraz o ewentualnym doborze próby, wszystkich niepowiązanych importerów poproszono o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (16) W sumie dziewięciu niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Komisja dokonała doboru próby, włączając do niej trzy przedsiębiorstwa reprezentujące 23,8 % wywozu Indii do Unii w OD kierując się kryterium największej ilości przywozu do Unii. Jednakże dwóch włączonych do próby importerów nie dostarczyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Zatem na tym etapie dochodzenia nie można było przeprowadzić kontroli wyrywkowej i w dalszej części dochodzenia oczekuje się współpracy innych importerów.

1.2.4. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (17) Kwestionariusze zostały przesłane do władz publicznych Indii, trzech włączonych do próby producentów (grup producentów) w Indiach oraz do producentów eksportujących, którzy wnioskowali o indywidualne badanie, sześciu włączonych do próby producentów unijnych, trzech włączonych do próby niepowiązanych importerów oraz do dziewięciu znanych użytkowników.
- (18) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od władz publicznych Indii, od trzech włączonych do próby producentów eksportujących (grup producentów), jednego z producentów eksportujących, którzy wnioskowali o indywidualne badanie, sześciu włączonych do próby producentów unijnych, jednego niepowiązanego importera i od trzech użytkowników.
- (19) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do wstępnego stwierdzenia subsydiowania, ustalenia wynikającej z niego szkody oraz oceny interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne zostały przeprowadzone w siedzibie władz publicznych Indii w Delhi oraz w następujących przedsiębiorstwach:

Producenci w Unii:

- Hagener Feinstahl GmbH, Hagen, Niemcy
- Inoxfil S.A., Iguualada, Hiszpania
- Rodacciai SPA, Milano, Włochy
- Trafilerie Brambilla SPA, Calziocorte, Włochy
- Grupa Ugitech:
  - Ugitech France S.A., Bourg en Bresse, Francja
  - Sprint Metal Edelstahl, Hemer, Niemcy

Producenci eksportujący w Indiach:

- Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat
- Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra
- Grupa Venus:
  - Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra
  - Precision Metals, Bombaj, Maharashtra
  - Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharashtra
  - Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj, Maharashtra

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (20) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2009 t. do końca okresu objętego dochodzeniem („badany okres”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

(21) Produktem objętym postępowaniem jest drut ze stali nierdzewnej zawierający:

— 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

— mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

— pochodzący z Indii, obecnie objęty kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99.

(22) Jedna ze stron twierdziła, że istnieją tak zwane „wysokie techniczne” rodzaje produktu, które różnią się od innych rodzajów produktu objętego postępowaniem wytwarzanych w Indiach oraz w Unii. Twierdziły one również, że w przeciwieństwie do większości rodzajów eksportowanych z Indii do Unii, rodzaje techniczne nie są zwykłymi towarami, ale szczególnymi rodzajami produktów wytwarzanych do szczególnych zastosowań w niektórych klasach stali i o określonych średnicach, i nie powinny być przedmiotem dochodzenia.

(23) Na tym etapie wydaje się, że rodzaje techniczne mieszczą się w definicji produktu i mają podstawowe charakterystyki fizyczne, chemiczne i techniczne podobne do charakterystyk innych rodzajów produktu objętego postępowaniem. Ponadto rodzaje te są również najprawdopodobniej produkowane przez przemysł unijny, a zatem zakres dochodzenia obejmuje rodzaje techniczne.

2.2. Produkt podobny

(24) Dochodzenie wykazało, że produkt objęty postępowaniem i produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach, a także produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku unijnym przez przemysł unijny mają te same podstawowe charakterystyki fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie

(25) Na podstawie informacji zawartych w skardze i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że obejmują udzielanie subsydiów:

a) Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);

b) Program (Duty Drawback Scheme („DDS”);

c) Program „Advance Authorisation” („AAS”);

d) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);

e) Program „Export Credit” („ECS”);

f) Program „Focus Market” („FMS”)

g) Specjalne strefy ekonomiczne/Jednostki zorientowane na wywóz („SEZ/EOU”)

(26) Programy wymienione powyżej w lit a), c) – d) oraz f) – g) opierają się na ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się władze publiczne Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dokument „Polityka handlu zagranicznego” odnoszący się do OD niniejszego dochodzenia to „Foreign Trade Policy 2009-2014” („FTP 09-14”). Ponadto władze publiczne Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 09-14”) przedstawiły również procedury, które regulują „FTP 09-14”. Podręcznik procedur jest regularnie aktualizowany.

(27) Program ECS wymieniony wyżej w lit. e) jest oparty na sekcjach 21 i 35A indyjskiej Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie działalnością banków komercyjnych w dziedzinie kredytów eksportowych.

(28) Program zwrotu ceł wymieniony wyżej w lit. b) opiera się na dziale 75 ustawy o cłach z 1962 r., dziale 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działach 93A i 94 ustawy o finansach z 1994 oraz przepisach dotyczących ceł, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki ceł zwrotnych są regularnie publikowane; stawki mające zastosowanie w odniesieniu do OD to „stawki dla wszystkich branż” („AIR”) w ramach zwrotu należności celnych w latach 2011-12, opublikowane w zawiadomieniu nr 68 / 2011- Cus. (N.T.). W rozdziale 4 FTP 2009-2014 program zwrotu należności celnych nazywany jest również programem umarzania należności celnych.

3.2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

(29) Szczegółowy opis programu DEPBS zawarto w rozdziale 4.3 „FTP 09-14” oraz w rozdziale 4 „HOP I 09-14”.

b) Kwalifikowalność

(30) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Stosowanie DEPBS w praktyce

- (31) Eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPBS kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki w ramach DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Są one ustalane w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”) z uwzględnieniem domniemanej części przywozu w nakładach na wywożony produkt oraz wartości należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście uiszczone, czy nie. Stawka w ramach DEPBS za produkt objęty postępowaniem w OD niniejszego dochodzenia wyniosła 5 % przy maksymalnym limicie 97 INR/kg.
- (32) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonywać wywozu. W momencie dokonywania transakcji wywozowej eksporter musi przedłożyć władzom indyjskim oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPBS. Aby towary mogły zostać wywiezione, indyjskie organy celne wydają w trakcie wysyłki wywozowy dokument przewozowy. Dokument ten określa między innymi wysokość kredytów, które zostaną przyznane w ramach DEPBS dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter wie, jakie korzyści uzyska. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez organy celne władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS.
- (33) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriału jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się z obowiązku wywozu. Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę należności celnych związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, z wyjątkiem dóbr kapitałowych i towarów, w stosunku do których istnieją ograniczenia przywozowe. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 24 miesięcy od daty wydania.
- (34) Wnioski o przyznanie kredytu w ramach programu DEPBS są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją de facto ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu w ramach DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 „HOP I 09-14”. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w rozdziale 9.3 „HOP I 09-14”, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnień).
- (35) Stwierdzono, że dwa z przedsiębiorstw objętych próbą korzystały z tego programu w dwóch pierwszych kwartałach OD.

d) Wnioski dotyczące DEPBS

- (36) W ramach DEPBS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt przekazany z programu DEPBS stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychody władz publicznych Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłoby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto kredyty w ramach programu DEPBS przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (37) Poza tym korzyści w ramach programu DEPBS są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (38) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w pkt i) załącznika, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych bez cła w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu nadwyżki powstałych należności celnych przywozowych w rozumieniu załącznika I pkt i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Ostatecznie eksporter kwalifikuje się do korzystania z DEPBS niezależnie od tego, czy sprowadza jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie sprowadzali żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.
- e) Zniesienie programu DEPBS i przejście do programu DDS
- (39) W drodze zawiadomienia publicznego nr 54 (RE-2010)/2009-2014 z dnia 17 czerwca 2011 r. obowiązywanie programu DEPBS zostało po raz ostatni przedłużone o trzy miesiące – do dnia 30 września 2011 r. Ponieważ nie poinformowano o żadnych kolejnych przedłużeniach, DEPBS został faktycznie wycofany od dnia 30 września 2011 r. Konieczne było zatem zweryfikowanie, czy możliwe jest wprowadzenie środków zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (40) Rząd Indii wyjaśnił Komisji, że z chwilą wycofania programu DEPBS przedsiębiorstwa mogły wybrać inne

programy zwolnienia/umorzenia ceł określone w rozdziale 4 „FTP 09-14”, tj. Program „Advance Authorisation” („AAS”) lub program zwrotu ceł („DDS”).

- (41) W toku dochodzenia ujawniono, że obydwa przedsiębiorstwa objęte próbą zaczęły korzystać z DDS bezpośrednio po wycofaniu DEPBS. Należy zauważyć, że DDS został wprowadzony w 1995 r. i współistniał z DEPBS przez dwa pierwsze kwartały OD, a także przez szereg lat przed OD. Nie było jednak możliwe równoczesne korzystanie z DDS i DEPBS w odniesieniu do tego samego wywozu.
- (42) Należy również zauważyć, że władze publiczne Indii podjęły kroki w celu zorganizowania płynnego przejścia z DEPBS do DDS, co wykazano w okólniku nr 42/2011 – Customs z dnia 22.09.2011 r. W okólniku tym wyjaśniono, że „program zwrotu ceł obejmuje w tym roku elementy, które były wcześniej objęte programem DEPBS”. W tym samym okólniku stwierdzono, że w odniesieniu do sektorów funkcjonujących w ramach DEPBS „zdecydowano się zapewnić płynne przejście produktów w tych sektorach poprzez uwzględnienie ich w programie zwrotu ceł. W ramach ustaleń przejściowych produkty te zostaną objęte nieznaczną obniżką stawek DEPBS, wynoszącą od 1 % do 3 % dla większości elementów.” Innymi słowy okólnik wskazuje, że stawki zwrotu ceł obowiązujące od 1 października 2011 r. zostały ustalone tak, by przynosiły podobne korzyści, jak wycofywany DEPBS.
- (43) Rzeczywiście stwierdzono, że stawki DDS mające zastosowanie od dnia 1 października 2011 r. do produktu objętego postępowaniem zapewniały poziomy subsydiowania podobne do tych, które do 30 września 2011 r. zapewniał DEPBS. Dochodzenie wykazało również bardzo wysoki poziom marginesów subsydiowania w ramach programów DEPBS i DDS w przypadku wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą, z których każde korzystało z programu DEPBS w pierwszych sześciu miesiącach OD i z programu DDS w kolejnych sześciu miesiącach OD.
- (44) W motywach od 41 do 43 powyżej wykazano, że chociaż program DEPBS został wycofany, wynikające z niego korzyści były w dalszym ciągu bez przerwy oferowane, i to na prawie identycznym poziomie, dzięki płynnemu przejściu na program zwrotu ceł. Z tego powodu stwierdza się, że subsydiowanie nie zostało zakończone w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i że DEPBS stanowi podstawę środków wyrównawczych.

f) Obliczanie wysokości subsydiów

- (45) Zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego, wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem. W tym kontekście uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii ponoszą odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z należności celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy, określający między innymi wysokość kredytu przyznanego w ramach DEPBS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, władze publiczne Indii nie mogą już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z programu DEPBS jako sumy kredytów przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w OD.
- (46) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty poniesione jako warunek konieczny uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego te kwoty subsydium zostały przydzielone ponad łączną wartość obrotów z wywozu produktu objętego postępowaniem w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (47) Zgodnie z powyższym stopy subsydiowania dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem w OD, ustalone w odniesieniu do tego programu, wynoszą odpowiednio 0,58 % i 0,93 %, 1,04 %, 1,32 %, 2,04 % dla przedsiębiorstw należących do grupy Venus.

3.3. Program zwrotu ceł („DDS”)

a) Podstawa prawna

- (48) Szczegółowy opis „DDS” znajduje się w zasadach zwrotu należności celnych i podatku akcyzowego z 1995 r. zmienionych kolejnymi zawiadomieniami.

b) Kwalifikowalność

- (49) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Praktyczne zastosowanie

- (50) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o zwrot kwoty cła, która jest obliczana jako procent od wartości FOB produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki zwrotu cła zostały ustalone przez władze publiczne Indii dla szeregu produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Są one ustalane na podstawie średniej ilości lub wartości materiałów użytych jako komponentu podczas wytwarzania produktu i średniej kwoty należności celnych zapłaconej od tych komponentów. Są one stosowane niezależnie od tego, czy cła przywózowe zostały rzeczywiście zapłacone. Stawka DDS w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w OD wyniosła 4 % wartości FOB przy maksymalnym limicie 5 INR/kg, w zależności od tego, która wartość jest niższa.

- (51) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonywać wywozu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego

- (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny, zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze bądź to bezpośredniego przelewu na konto bankowe eksportera bądź też polecenia zapłaty.
- (52) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po tym, jak kwota zwrotu została wypłacona, jednak władze publiczne Indii odzyskają wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi BRC w podanym terminie.
- (53) Zwrócona kwota może być wykorzystana w dowolnym celu.
- (54) Ustalono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota zwrotu należności celnych może być księgowana na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się z obowiązku wywozu.
- (55) Stwierdzono, że dwa z przedsiębiorstw objętych próbą korzystały z DDS w ostatnich dwóch kwartałach OD.
- d) Wnioski dotyczące DDS
- (56) W ramach DDS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kwota zwrotu należności celnych stanowi wkład finansowy ze strony władz publicznych Indii ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez władze publiczne Indii środków finansowych. Ponadto kwota zwrotu należności celnych zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (57) Ponadto korzyści w ramach DDS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególnie i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (58) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w pkt i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego.
- (59) Nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcyjnym wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Ostatecznie eksporter kwalifikuje się do korzystania z DDS niezależnie od tego, czy sprowadza jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie dokonywali przywozu żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DDS.
- (60) Potwierdza to okólnik rządu Indii nr 24/2001, w którym jasno zapisano, że „[stawki ceł zwrotnych] nie mają związku z rzeczywistym sposobem wykorzystania komponentów i rzeczywistymi kosztami poniesionymi w związku z komponentami przez danego eksportera lub w przypadku pojedynczych przesyłek [...]” i poinstruowano władze regionalne, że „miejscowe urzędy nie powinny nalegać na załączanie do [wniosków o zwrot ceł] składanych przez importerów dowodów faktycznego opłacenia należności od przywiezionych lub krajowych komponentów”.
- (61) W świetle powyższego stwierdza się, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.
- e) Obliczanie wysokości subsydium
- (62) Zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego, wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem. W tym kontekście uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu władze publiczne Indii są prawnie zobowiązane do wypłaty kwoty zwrotu, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, kwotę zwrotu przyznaną w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozu, władze publiczne Indii nie mogą już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w OD.
- (63) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wspomniane kwoty subsydium zostały przydzielone ponad łączną wartość obrotów z wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (64) Zgodnie z powyższym stopy subsydiowania dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalone w odniesieniu do tego programu, wynoszą odpowiednio 0,61 % i 1,14 %, 1,77 %, 1,68 %, 1,91 % dla przedsiębiorstw należących do grupy Venus.
- ### 3.4. Program „Advance Authorisation” („AAS”)
- a) Podstawa prawna
- (65) Szczegółowy opis programu znajduje się w pkt od 4.1.1 do 4.1.14 „FTP 09-14” oraz w rozdziałach od 4.1 do 4.30 PP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

(66) Program AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo poniżej w motywie 67. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do podprogramu AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogramów AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w programie AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 „FTP-09-14”, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („export oriented units”, „EOU”), kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS w odniesieniu do kategorii „uznanych za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorii „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Praktyczne zastosowanie

(67) Program AAS ma zastosowanie do:

- (i) *wywozu fizycznego*: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z rodzajem produktu przeznaczonego na wywóz;
- (ii) *zapotrzebowania rocznego*: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym na wywóz, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego działalności eksportowej z poprzednich okresów – sprowadzać bezcłowo wszelkie komponenty, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (iii) *dostaw pośrednich*: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza produkować jeden produkt eksportowy i podzielić proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (iv) *kategorii „uznanych za wywóz”*: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz

komponentów do produkcji, które wymagane są przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w pkt 8.2. lit. b) do f), lit. g), i) oraz j) „FTP-09-14”. Według władz publicznych Indii sprzedaż „uznana za wywóz” odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawanych jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”) lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);

- (v) *program „Advance Release Order” („ARO”)*: posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS zamierzający sprowadzać komponenty do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich korzystając z ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 „FTP 09-14” (tj. z programu AAS dla dostaw pośrednich/kategorii uznanych za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO podatki i należności celne refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (vi) *krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej)*: podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorii uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 „FTP 09-14” (tj. z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany wywóz oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).

(68) Dwa objęte próbą przedsiębiorstwa uzyskały zwolnienia w ramach programu AAS związane z produktem objętym postępowaniem w OD. Przedsiębiorstwa te skorzystały z jednego z podprogramów, tj. z programu AAS na wywóz fizyczny. W związku z tym nie ma potrzeby zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.

(69) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest

prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykozystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i dodatek 23 do „HOP I 09-14”), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z dodatkiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.

- (70) W odniesieniu do podprogramu, z którego korzystały przedsiębiorstwa objęte postępowaniem w OD, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane z uwzględnieniem wielkości i wartości przez władze publiczne Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AAS ustalają władze publiczne Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty postępowaniem.
- (71) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia odpowiedniego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).
- (72) W dochodzeniu ustalono, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli albo nie były przestrzegane, albo nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce.
- (73) Oba kontrolowane przedsiębiorstwa prowadziły pewnego rodzaju rejestr produkcji i zużycia. Jednak rejestr zużycia nie pozwalał na sprawdzenie, które komponenty i w jakiej ilości zostały zużyte do produkcji wywożonego produktu. Jeżeli chodzi o wymagania dotyczące weryfikacji, o których mowa w motywie 69 powyżej, przedsiębiorstwa nie prowadziły ewidencji, która stanowiłaby dowód na to, że przeprowadzono audyt zewnętrzny rejestru zużycia. Podsumowując, uznaje się, że eksporterzy objęci dochodzeniem nie byli w stanie wykazać, że odpowiednie postanowienia dokumentu „FT-policy” zostały spełnione.

d) Wnioski dotyczące programu AAS

- (74) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. finansowy wkład władz publicznych Indii, ponieważ zmniejsza jego wpływ z cła, które w przeciwnym wypadku byłyby należne i przyznaje korzyści eksporterom objętym dochodzeniem poprawiając ich płynność finansową.
- (75) Dodatkowo program „AAS – wywóz fizyczny” jest niewątpliwie prawnie uzależniony od wyników wywozu i w związku z tym powinien być uznany za szczególnie i stanowić podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.

- (76) Podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie systemu lub procedury weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty zostały zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same normy SION dotyczące produktu objętego postępowaniem nie były wystarczające precyzyjne i nie mogą same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala władzom publicznym Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością, jakiej wartości komponenty została zużyte w produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto władze publiczne Indii nie przeprowadziły dalszego badania opartego na rzeczywistości wykorzystanych komponentach, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego).
- (77) Wymieniony podprogram wymaga zatem stosowania środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydlum

- (78) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całości należności celnych przywózowych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym należy zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się wyrównanie nie tylko „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i pkt i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Jeżeli zatem nie zostanie wykazany odpowiedni poziom monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Zgodnie z częścią II załącznika II oraz częścią II załącznika III do rozporządzenia podstawowego obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.

- (79) Kwota subsydium dla przedsiębiorstw, które korzystały z AAS, została obliczona na podstawie utraconych należności celnych przywózowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) za materiały przywożone w ramach podprogramu w OD (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do obrotów z dokonanego wywozu produktu objętego postępowaniem w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od wyników wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (80) Stopy subsydiowania w OD dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalone w odniesieniu do tego programu, wynoszą odpowiednio 2,43 % i 0,15 %, 0 %, 0 %, 0 % dla przedsiębiorstw należących do grupy Venus.
- 3.5. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)**
- a) Podstawa prawna
- (81) Szczegółowy opis „EPCGS” znajduje się w rozdziale 5 „FTP 09-14” oraz w rozdziale 5 „HOP I 09-14”.
- b) Kwalifikowalność
- (82) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.
- c) Praktyczne zastosowanie
- (83) Zgodnie z warunkiem obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może sprowadzać dobra kapitałowe (nowe i używane dobra kapitałowe, niemające więcej niż 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu władze publiczne Indii, na wniosek i za opłatą, wydają zezwolenie w ramach programu EPCGS. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła przywózowego wynoszącą 3 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić obowiązek wywozu, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości wywożonych towarów w danym okresie. Zgodnie z „FTP 09-14” dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS z zastosowaniem stawki celnej 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.
- (84) Posiadacze zezwolenia w ramach EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych do posiadacza zezwolenia w ramach EPCGS.
- (85) Stwierdzono, że wszystkie trzy przedsiębiorstwa objęte próbą uzyskały zwolnienia w ramach EPCGS, które mogą wykorzystać w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w OD.
- d) Wnioski dotyczące EPCGS
- (86) W ramach EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi finansowy wkład władz publicznych Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Dodatkowo obniżenie cła przynosi korzyść eksporterowi, gdyż w ten sposób zaoszczędzona na przywozie kwota poprawia płynność przedsiębiorstwa.
- (87) Ponadto korzystanie z EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególnie i wymagający zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (88) EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.
- e) Obliczanie wysokości subsydium
- (89) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w sektorze objętym postępowaniem. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do OD, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem była właściwa dla tego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń odjęte zostały niezbędne opłaty poniesione w celu uzyskania subsydium, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (90) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do właściwej kwoty obrotów z wywozu uzyskanych w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (91) Stopy subsydiowania dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalone w odniesieniu do tego programu w OD, wynoszą odpowiednio 0,09 %, 0,6 % oraz 0,02 %, 0 %, 0 %, 0 % dla przedsiębiorstw należących do grupy Venus.

3.6. Program „Export Credit” („EC”)

a) Podstawa prawna

- (92) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej/w rupiach) i w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 09/04.02.02/2008-09 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej/w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanych do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (93) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe.

c) Praktyczne zastosowanie

- (94) W ramach tego programu RBI ustala pułap obowiązujących stóp procentowych stosowanych do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, którymi banki komercyjne mogą obciążyć eksportera. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit”, który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek na sfinansowanie należności z tytułu eksportu. RBI zleca również bankom udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania wywozu.
- (95) W wyniku stosowania postanowień okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu do stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Mogą bowiem one nawet uzyskiwać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.
- (96) Stwierdzono, że dwa przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały z tego programu w OD.

d) Wnioski dotyczące programu EC

- (97) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS, ustanowionego w okólnikach głównych RBI, o których mowa w motywie 95 mogą obniżyć koszty odsetek dla eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają przyznanie eksporterowi świadczenia w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie wywozu nie jest samo w sobie bezpieczniejsze od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, zależy wyłącznie od decyzji handlowej danego banku komercyjnego. Różnice w wysokości stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego.

- (98) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony władz publicznych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że ani w art. 3 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, ani w Porozumieniu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych nie są wymagane opłaty za prowadzenie rachunków funduszy publicznych, np. spłaty banków komercyjnych przez władze publiczne Indii, dla ustalenia subsydium, a wymagane są jedynie wytyczne od władz publicznych, jak realizować funkcje określone w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „władzy publicznej” w rozumieniu art. 2 lit b) rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI kieruje działalnością jednostek prywatnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przez niego warunkami, między innymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, wprowadzanymi w okólnikach głównych RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, iż banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie wywozu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są przez RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami zwykle należałyby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk zwykle stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych, oraz są uwarunkowane wynikami wywozu, zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczanie kwoty subsydium

- (99) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w OD a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych, z których korzysta przedsiębiorstwo objęte postępowaniem. Kwota odnośnego subsydium (licznik) została przydzielona do łącznej kwoty obrotów z wywozu zrealizowanego w OD lub łącznej kwoty obrotów z wywozu produktu objętego postępowaniem w OD dla kredytów, w przypadku których można stwierdzić istnienie wyraźnego związku z produktem objętym postępowaniem, którego można użyć jako właściwego mianownika, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

(100) Stopy subsydiowania w OD dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalone w odniesieniu do tego programu, wynoszą odpowiednio 0,61 % i 0,08 %, 0,28 %, 0,03 %, 0,10 % dla przedsiębiorstw należących do grupy Venus.

3.7. Program „Focus Market” („FMS”)

a) Podstawa prawna

(101) Szczegółowy opis „FMS” znajduje się w pkt 3.14 „FTP 09-14” oraz w pkt 3.8 „HOP I 09-14”.

b) Kwalifikowalność

(102) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Praktyczne zastosowanie

(103) W tym programie wywóz wszystkich produktów do państw wymienionych w tabelach 1 i 2 w dodatku 37(C) dokumentu „HOP I 09-14” może być objęty kredytem celnym odpowiadającym 3 % wartości FOB. Od dnia 1 kwietnia 2011 r. wywóz wszystkich produktów do państw wymienionych w tabeli 3 w dodatku 37(C) („Special Focus Markets”) może być objęty kredytem celnym odpowiadającym 4 % wartości FOB. Niektóre rodzaje wywozu są wyłączone z programu, np. wywóz towarów przywiezionych lub przeładowanych, uznanie za wywóz, wywóz usług oraz obrót w wywozie podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych lub jednostkach eksportowych. Wyłączone z programu są także niektóre rodzaje produktów, np. diamenty, metale szlachetne, rudy, zboża, cukier i produkty ropopochodne.

(104) Kredyty celne w ramach FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty wydania zaświadczenia o uprawnieniach do odpowiedniego kredytu. Mogą być one wykorzystane do uiszczenia należności celnych z tytułu późniejszego przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, włącznie z dobrami kapitałowymi.

(105) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, z którego dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub wysyłki towarów. Jeśli wnioskodawca dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu), władze publiczne Indii nie mogą odmówić przyznania kredytu celnego.

(106) Stwierdzono, że jedno z przedsiębiorstw objętych próbą korzystało z tego programu w OD.

d) Wnioski dotyczące FMS

(107) W ramach FMS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy władz publicznych Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z uzyskiwanych przez te władze ceł, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto

kredyt celny w ramach FMS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.

(108) Poza tym korzyści w ramach FMS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(109) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w pkt i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcyjnym wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako materiały do produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych w ramach FMS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji określonych w pkt i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.

e) Obliczanie wysokości subsydium

(110) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona na podstawie korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je w trakcie OD, zaksięgowanych przez współpracującego producenta eksportującego na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została powiązana z wartością obrotu w wywozie w OD jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane poprzez odniesienie do wyprodukowanych, wywożonych czy przewożonych ilości.

(111) Stopy subsydiowania dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem, ustalone w odniesieniu do tego programu w OD, wynoszą odpowiednio 0,13 %, 0,71 %, 0,07 %, 0 % dla przedsiębiorstw należących do grupy Venus.

3.8. Specjalne strefy ekonomiczne/Jednostki zorientowane na wywóz („SEZ/EOU”)

- (112) Stwierdzono, że tylko jedno przedsiębiorstwo objęte próbą korzystało z tego programu w OD. W toku dochodzenia ustalono jednak, że subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych dla tego przedsiębiorstwa są poniżej poziomu *de minimis* i w związku z tym nie prowadzono dalszej analizy programu EOU.

3.9. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (113) Na podstawie ustaleń stwierdzono, że łączna kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, wyrażona proporcjonalnie do wartości, wahała się od 3,15 % do 4,32 %, jak przedstawiono w poniższej tabeli:

Program	Przedsiębiorstwo	Raajatna	Grupa Venus	Viraj
DEPB (*)		0,58 %	0,93 %, 1,04 %, 1,32 %, 2,04 %	—
DDS (*)		0,61 %	1,14 %, 1,77 %, 1,68 %, 1,91 %	—
AAS (*)		2,43 %	0,15 %, 0 %, 0 %, 0 %	—
EPCG (*)		0,09 %	0,02 %, 0 %, 0 %, 0 %	0,63 %
ECS (*)		0,61 %	0,08 %, 0,28 %, 0,03 %, 0,10 %	—
FMS (*)		—	0,13 %, 0,71 %, 0,07 %, 0 %	—
EOU (*)		—	—	0,95 %
	OGÓLEM	4,32 %	3,15 (**)	1,57 % (***)

(*) Subsytia wywozowe zaznaczono gwiazdką.

(**) Łączny margines subsydiowania na podstawie skonsolidowanego obliczenia dla grupy.

(***) *de minimis*

- (114) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego margines subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesu subsydiowania ustalonego dla przedsiębiorstw współpracujących objętych próbą, wyniósł 3,82 %.
- (115) W odniesieniu do wszystkich innych eksporterów w Indiach Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Na podstawie porównania danych Eurostatu dotyczących przywozu z wielkością zgłoszonego w odniesieniu do okresu objętego postępowaniem przez współpracujące przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, poziom współpracy producentów eksportujących z Indii był bardzo wysoki. Uwzględniając wysoki poziom współpracy, stawkę subsydium dla wszystkich przedsiębiorstw, które nie współpracowały, określa się na poziomie ustanowionym dla przedsiębiorstwa o najwyższej indywidualnej stawce, tj. 4,32 %.

4. PRZEMYSŁ UNIJNY

4.1. Przemysł unijny

- (116) Produkt podobny wytwarza 27 unijnych producentów. Zostają oni uznani za przemysł unijny w rozumieniu

art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.

4.2. Produkcja unijna

- (117) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, takie jak informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia i po jego rozpoczęciu oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.
- (118) Należy wspomnieć, że jednego z producentów unijnych powiązanego z indyjskim producentem eksportującym i sprzeciwiającego się wszczęciu dochodzenia również obejmuje definicja przemysłu unijnego. Na tej podstawie całkowitą produkcję unijną w OD oszacowano na około 139 141 ton. Wielkość ta obejmuje produkcję wszystkich producentów unijnych, którzy zgłosili się w związku z postępowaniem, oraz szacowaną produkcję pozostałych producentów unijnych, którzy się nie zgłosili.

4.3. Kontrola wyrwykowa producentów unijnych

- (119) Jak wskazano w motywie 14 powyżej, sześciu objętych próbą producentów unijnych reprezentuje 46,5 % całkowitej szacowanej produkcji unijnej podobnego produktu.

5. SZKODA

5.1. Konsumpcja w Unii

- (120) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz całkowitej wielkości przywozu. Rok 2009 r. charakteryzował się bezprecedensowo wysokimi cenami niklu, podstawowego surowca używanego do wytwarzania produktu objętego postępowaniem i produktów podobnych, oraz ogólnymi negatywnymi skutkami kryzysu finansowego, co razem doprowadziło do szczególnie niskiego poziomu konsumpcji w Unii w tym roku. Nastąpiła jedna znacząca poprawa sytuacji na rynku, jak widać w tabeli poniżej, i w okresie od 2009 r. do OD konsumpcja w Unii wzrosła o 50 %.

	2009	2010	2011	OD
Konsumpcja (w tonach)	131 436	187 280	196 476	197 327
Indeks (2009 = 100)	100	142	149	150

Źródło: Eurostat, skarga i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.2. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

- (121) Wielkość przywozu przedsiębiorstw współpracujących, którą w oparciu o badanie próby uznano za nieobjętą programami subsydiowania w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w okresie objętym dochodzeniem, została wyłączona z danych dotyczących całkowitego przywozu z Indii. Ponieważ dane dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem dotyczą dwóch przedsiębiorstw, ze względu na poufność postanowiono przedstawić je w zindeksowanej postaci.

5.2.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (122) W badanym okresie wielkość subsydiowanego przywozu do Unii pochodzącego od współpracujących producentów eksportujących i jego udział w rynku przedstawiały się następująco:

	2009	2010	2011	OD
Wielkość (Indeks)	100	172	218	210
Udział w rynku (Indeks)	100	121	146	140

Źródło: Eurostat, skarga i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (123) W badanym okresie znacznie, bo o 110 %, wzrosła wielkość subsydiowanego przywozu z Indii. Wzrost ten był szczególnie widoczny w latach 2009 i 2010, kiedy przywóz z Indii zwiększył się o 72 % i gdy konsumpcja

w Unii wzrosła o 42 %. Jednakże, podczas gdy w okresie od 2010 r. do OD konsumpcja wzrosła tylko o 5 %, w tym samym okresie wielkość przywozu z Indii w dalszym ciągu znacząco rosła (zwiększyła się o 22 %).

- (124) W badanym okresie znacznie wzrósł udział w rynku subsydiowanego przywozu z Indii (zwiększyła się o 40 %).

5.2.2. Ceny importowe i podcięcie cenowe:

- (125) Jak wyjaśniono w motywie 22 powyżej – jedna ze stron wyraziła obawę odnośnie faktu, że kwestionariusz dotyczący środków antysubsydyjnych nie pozwala na rozróżnienie w szczególności niektórych rodzajów produktu objętego postępowaniem, które jej zdaniem są różne.

- (126) Problem ten został rozwiązany w kwestionariuszu poprzez rozszerzenie tak zwanych numerów kontrolnych produktu (PCN) w celu wyraźnej identyfikacji odpowiednich rodzajów w trakcie dochodzenia, w szczególności w celu porównania cen. Na tym etapie w toku dochodzenia ujawniono, że indyjscy producenci eksportujący eksportują tylko ograniczone ilości tych wysoce technicznych rodzajów. Niemniej jednak wskazuje się, że zmiany wprowadzone w PCN zapewniły, że ceny niektórych rodzajów produktów można bezpośrednio porównywać z cenami podobnych rodzajów produktów.

- (127) Poniższa tabela pokazuje średnią cenę subsydiowanego przywozu

	2009	2010	2011	OD
Średnia cena (Indeks)	100	118	137	135

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (128) Średnie ceny importowe z Indii wzrosły w badanym okresie o 35 %, ale w tym samym okresie pozostawały poniżej cen sprzedaży przemysłu unijnego (zob. motywy 145 poniżej). Wyjaśnia to gwałtowne zwiększenie wielkości przywozu i znaczący (o 40 %) wzrost udziału w rynku indyjskich eksporterów w tym samym okresie.

- (129) W celu określenia podcięcia cenowego w OD porównano średnie ceny ważone sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu wytwarzanych przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu ex-works, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu poszczególnych rodzajów produktu objętych subsydiami, stosowanymi przez dwóch indyjskich producentów, którzy zostali objęci próbą i otrzymywali subsydia powyżej progu de minimis, stanowiące podstawę środków wyrównawczych, pierwszemu niepowiązanemu klientowi na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie ceny CIF z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

- (130) Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów objętych próbą producentów unijnych w OD,

wykazał średni ważony margines podcięcia cenowego przez subsydiowany przywóz na rynek unijny z państwa, którego dotyczy postępowanie, wynoszący 12,5 %. Niższe ceny subsydiowanego przywozu, w porównaniu z cenami unijnymi w badanym okresie, wyjaśniają znaczący wzrost wielkości przywozu z Indii i udziału tego przywozu w rynku w okresie między rokiem 2009 a OD.

5.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.3.1. Uwagi wstępne

- (131) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu subsydiowanego przywozu z Indii na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w badanym okresie.
- (132) Jak wspomniano w motywie 14 do zbadania ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrolę wrywkową.
- (133) Dla celów analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. W tej kwestii sytuację gospodarczą przemysłu unijnego ocenia się na podstawie: a) wskaźników makroekonomicznych, a mianowicie takich wskaźników jak: produkcja, zdolność produkcyjna, wykorzystanie zdolności produkcyjnej, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost rynku, zatrudnienie, wydajność, wielkość rzeczywistego marginesu subsydiowania i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu,

dla których dane zebrano na poziomie całego przemysłu unijnego, oraz na podstawie wskaźników mikroekonomicznych, a mianowicie takich wskaźników jak: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału, zapasy i koszty pracy, dla których dane zebrano na poziomie objętych próbą producentów unijnych

- (134) Warto wspomnieć, że wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia i po jego rozpoczęciu oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, zostały wykorzystane w celu ustalenia wskaźników makroekonomicznych, a w szczególności danych dotyczących nieobjętych próbą producentów unijnych.

- (135) Wskaźniki mikroekonomiczne ustalono na podstawie informacji dostarczonych przez objętych próbą producentów unijnych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.3.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (136) W badanym okresie tendencje dotyczące unijnej produkcji, zdolności produkcyjnej i wykorzystania tej zdolności przedstawiały się następująco:

	2009	2010	2011	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	105 646	140 363	138 795	139 141
Indeks (2009 = 100)	100	133	131	132
Zdolność produkcyjna (w tonach)	244 236	246 324	245 922	246 599
Indeks (2009 = 100)	100	101	101	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	43 %	57 %	56 %	56 %
Indeks (2009 = 100)	100	132	130	130

Źródło: skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (137) W badanym okresie produkcja unijna wzrosła o 32 % odzwierciedlając w pewnym stopniu wzrost konsumpcji. Jednak w okresie między rokiem 2010 a OD wielkość produkcji utrzymywała się na stałym poziomie.
- (138) Podczas gdy wykorzystanie zdolności produkcyjnej w badanym okresie polepszyło się i wzrosło o 13 punktów procentowych, zdolność produkcyjna w tym samym czasie utrzymywała się zasadniczo na stałym poziomie.
- b) Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost
- (139) Tendencje rynkowe w zakresie wielkości sprzedaży, udziału w rynku i wzrostu przedstawiały się w badanym okresie następująco:

	2009	2010	2011	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	88 796	124 641	124 007	124 217
Indeks (2009 = 100)	100	140	140	140
Udział w rynku	67,6 %	66,6 %	63,1 %	62,9 %
Indeks (2009 = 100)	100	98	93	93

Źródło: skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(140) Po znaczącym wzroście w latach 2009 i 2010, przy rosnącej konsumpcji, wielkość sprzedaży niepowiązanym nabywcom spadła i nie skorzystała ona na stałym wzroście popytu (4,9 % w latach 2010 i 2011). Znalazło to również odzwierciedlenie w zwiększeniu stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, które w badanym okresie – jak pokazuje motyw 153 poniżej – zwiększyły się łącznie o 41 %. Ponadto, mimo stałego 50 % wzrostu konsumpcji, udział w rynku przemysłu unijnego spadł w badanym okresie o 4,7 punktów procentowych.

(141) Jak wskazano w motywie 120 powyżej, w okresie między 2009 r. a OD konsumpcja w Unii wzrosła o 50 %, podczas gdy wielkość subsydiowanego przywozu wzrosła znacząco (o 110 %) w tym samym okresie, co przedstawiono w motywach 122 i 123 powyżej. Wzrost rynku unijnego w okresie między 2009 r. a OD został zatem częściowo wchłonięty przez subsydiowany przywóz, podczas gdy sprzedaż przemysłu unijnego w Unii wzrosła w tym samym okresie o 40 %. Pokazuje to, że przemysł unijny nie mógł w pełni skorzystać ze wzrostu konsumpcji w Unii ze względu na rosnący udział subsydiowanego przywozu w rynku.

c) Zatrudnienie i wydajność

	2009	2010	2011	OD
Liczba pracowników	1 726	1 687	1 729	1 747
Indeks (2009 = 100)	100	98	100	101
Wydajność (jednostka/pracownik)	61	83	80	80
Indeks (2009 = 100)	100	136	131	130

Źródło: skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(142) Pomimo złej sytuacji finansowej opisanej w motywach 147-152 poniżej, zatrudnienie w przemyśle unijnym utrzymywało się w badanym okresie na stosunkowo stałym poziomie. Z uwagi na zwiększoną wielkość produkcji (zob. motyw 136 powyżej), wydajność wyrażona jako roczna produkcja w tonach na osobę wzrosła w tym samym okresie o 30 %, co może oznaczać, że przemysł unijny poczynił znaczące wysiłki aby poprawić efektywność.

d) Wielkość rzeczywistego marginesu subsydiowania i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu

(143) Marginesy subsydiowania dwóch objętych próbą indyjskich producentów eksportujących były powyżej poziomu de minimis (zob. motyw 113 powyżej). Mając na uwadze sektor produktu objętego postępowaniem, skalę, udział w rynku i ceny subsydiowanego przywozu z Indii, co omówiono powyżej, wpływ rzeczywistego marginesu subsydiowania na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny.

(144) Przypomina się, że w 1999 r. wobec produktu objętego postępowaniem wprowadzono środki antydumpingowe i antysubsydijne środki wyrównawcze. Jednakże, biorąc pod uwagę przedział czasu między wygaśnięciem środków wprowadzonych w 1999 r. a niniejszym dochodzeniem, brak jest dostępnych danych, które pozwoliłyby ocenić skutki dawnego subsydiowania⁽¹⁾. W żadnym przypadku dochodzenie nie dostarczyło dowodów na to, że przemysł unijny w dalszym ciągu odbudowuje się po dawnym subsydiowaniu.

5.3.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

e) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży na rynku unijnym oraz jednostkowy koszt produkcji.

(145) W badanym okresie średnie jednostkowe ceny sprzedaży i koszty produkcji producentów unijnych przedstawiały się następująco:

	2009	2010	2011	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii niepowiązanym klientom	2 988	3 833	4 185	4 018
Indeks (2009 = 100)	100	128	140	134
Koszt jednostkowy produkcji (w EUR/tonę)	3 542	3 931	4 127	4 011
Indeks (2009 = 100)	100	111	117	113

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1599/1999, Dz.U. L 189 z 22.7.1999, s. 126; rozporządzenie Rady (WE) nr 1600/1999, Dz.U. L 189 z 22.7.1999, s. 19; rozporządzenie Rady (WE) nr 1601/1999, Dz.U. L 189 z 22.7.1999, s. 1; rozporządzenie Rady (WE) nr 1599/1999, z 12.7.1999; rozporządzenie Rady (WE) nr 1601/1999 z 12 lipca 1999 r. Dz.U. L 189 z 22.7.1999.

(146) Średnie ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą niepowiązanym nabywcom w Unii wzrosły w badanym okresie o 34 %. Wzrost cen jest odzwierciedleniem ogólnego wzrostu kosztów surowców, jakiego doświadczył w tym okresie przemysł. W roku 2011 i w OD producenci unijni byli w stanie tylko nieznacznie podnieść ceny w celu pokrycia rosnących kosztów produkcji – tylko na tyle, żeby utrzymać rentowność na poziomie nieznacznie powyżej 1 % w 2011 r. i na poziomie zerowym w OD. Zatem, na co wskazują liczby podane w powyższej tabeli, nawet znaczący wzrost cen

sprzedaży nie pozwala przemysłowi unijnemu na osiągnięcie rozsądnego poziomu zysku.

f) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(147) W badanym okresie rentowność, przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału producentów unijnych przedstawiały się następująco:

	2009	2010	2011	OD
Rentowność sprzedaży na rynku Unii niepowiązanym klientom (% obrotu ze sprzedaży)	-18,5 %	-2,6 %	1,4 %	0,2 %
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	-19 790 367	-226 207	7 778 576	5 096 869
Inwestycje (w EUR)	4 653 604	8 436 096	4 552 443	4 156 522
Indeks (2009 = 100)	100	181	98	89
Zwrot z inwestycji	-68,8 %	-11,2 %	6,7 %	0,8 %

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(148) Rentowność objętych próbą producentów unijnych ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego niepowiązanym klientom jako odsetek odpowiedniego obrotu. W 2009 r. objęci próbą producenci unijni ponieśli straty, ale w 2010 r. zaczęli je odrabiać wraz z 50 % wzrostem konsumpcji opisanym w motywie 120 powyżej. Jednak, chociaż rentowność nieznacznie wzrosła, poziom zysków wynoszący 0,2 % był wciąż poniżej rozsądnego poziomu rentowności w sektorze stalowym. W rzeczywistości docelowa marża zysku została tymczasowo ustalona na 5 %, ponieważ uznano, że odpowiada ona marży możliwej do osiągnięcia dla tego rodzaju przemysłu od sprzedaży produktu podobnego w Unii w sektorze produktu objętego dochodzeniem w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany. Ponadto te 5 % stanowi marżę zysku przed opodatkowaniem, którą uznano za właściwe minimum w innym dochodzeniu dla podobnych produktów z tego samego sektora.

(151) Zmiany rentowności i przepływów środków pieniężnych w badanym okresie ograniczały zdolność objętych próbą producentów unijnych do inwestowania w działalność i osłabiały ich rozwój. Z tego względu obniżona była zdolność producentów unijnych do pozyskania kapitału i finansowania kosztów. Mimo że objętym próbą producentom unijnym udało się w 2010 r. poczynić pewne inwestycje, to później uległy one zmniejszeniu, w szczególności w OD, kiedy spadły o 51 % w porównaniu do poziomu z 2010 r. Ponadto, chociaż w 2011 r. wzrosła stopa zwrotu z inwestycji związanych z produktem podobnym, wyrażona jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, to w OD stopa ta znacząco spadła o 5,9 punktów procentowych, osiągając niski poziom wynoszący 0,8 %.

(152) W związku z powyższym można stwierdzić, że w OD wyniki finansowe objętych próbą producentów unijnych pozostawały na dość niskim poziomie.

g) Zapasy

(149) W OD objętym próbą producentom unijnym udało się osiągnąć równowagę; jednak presja cenowa wywierana przez subsydiowany przywóz uniemożliwiła im dostosowanie cen do kosztów i tym samym osiągnięcie zadawalających wyników. Sytuację tę tłumaczy również fakt, że produkt objęty dochodzeniem jest uważany za towar, a zatem ceny są głównym czynnikiem kierującym wyborami konsumenta.

(153) Poziom zapasów objętych próbą producentów unijnych wzrósł w badanym okresie o 41 %. Wzrost ten zbiegł się ze zmniejszeniem udziału w rynku, w szczególności w OD.

	2009	2010	2011	OD
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	4 395	5 289	5 469	6 214
Indeks (2009 = 100)	100	120	124	141

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(150) Aż do 2010 r. przepływy środków pieniężnych, które świadczą o zdolności przemysłu do samofinansowania działalności i które obliczano w oparciu o przeprowadzone operacje, były ujemne. Chociaż w 2011 r. sytuacja uległa poprawie, to w okresie między rokiem 2011 a OD przepływy te zmniejszyły się o 34 %.

h) Koszty pracy

- (154) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych nieznacznie wzrosły w badanym okresie, a zatem nie są one decydującym czynnikiem wzrostu kosztów produkcji.

	2009	2010	2011	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	52 356	57 182	55 907	54 509
Indeks (2009 = 100)	100	109	107	104

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (155) W toku dochodzenia wykazano, że w badanym okresie a w szczególności w OD, przemysł unijny nie skorzystał w pełni ze wzrostu konsumpcji. Początkowo, w latach 2009 i 2010, większość wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego znacznie się poprawiła, ale następnie jego sytuacja gospodarcza utrzymywała się na stałym poziomie a nawet się pogorszyła.
- (156) W rzeczywistości, w kontekście bardzo szybkiego rozwoju rynku w latach 2009 i 2010 znacznie wzrosły niektóre wskaźniki, takie jak wielkość produkcji i sprzedaży przemysłu unijnego; następnie jednak wzrost ten uległ, od 2010 r. do chwili obecnej, spowolnieniu. Sytuacja ta zaistniała mimo stałego wzrostu konsumpcji.
- (157) Ponadto w wyniku presji cenowej, jaka istniała na rynku unijnym w szczególności w OD, znacznie pogorszyły się wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak przepływy środków pieniężnych, inwestycje i rentowność. Przemysł unijny nie był w stanie w podnieść swoich cen takim stopniu aby pokryć koszty produkcji w latach 2009 i 2010. W latach 2009 i 2011 rentowność wzrastała osiągając w 2011 r. nieznaczny zysk na poziomie 1,4 %. Jednak zaraz po osiągnięciu progu rentowności, rentowność zaczęła ponownie spadać w OD. Oznacza to, że pogorszyła się zdolność przemysłu unijnego do pozyskiwania kapitału i uzyskiwania zwrotu z inwestycji.
- (158) W związku z powyższym można tymczasowo uznać, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda, w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

- (159) Zgodnie z art. 8 ust. 5 i art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz subsydiowany z Indii wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu w takim stopniu, iż można ją uznać za istotną. Oprócz

przywozu subsydiowanego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

6.2. Wpływ przywozu subsydiowanego

- (160) Dochodzenie wykazało, że w badanym okresie konsumpcja w Unii wzrosła o 50 % i że w tym samym czasie wielkość przywozu z Indii wzrosła ponad dwukrotnie. Z drugiej strony w okresie od 2010 r. do OD wzrostowi subsydiowanego przywozu towarzyszył spadek sprzedaży przemysłu unijnego niepowiązanym stronom.
- (161) W odniesieniu do presji cenowej, jaka istniała na rynku unijnym w okresie objętym postępowaniem, stwierdzono że średnie ceny importowe z Indii utrzymywały się stale poniżej poziomu cen przemysłu unijnego. Podcinając ceny przemysłu unijnego średnio o 12,5 % w OD, subsydiowany przywóz z Indii zwiększył swój udział w unijnym rynku w okresie od 2009 r. do OD o 40 %, podczas gdy udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 4,7 punkty procentowe (z 67,6 % w 2009 r. do 62,9 % w OD). Zmniejszenie udziału w rynku pokazuje, że przemysł unijny korzystał ze wzrostu konsumpcji jedynie w ograniczonym stopniu.
- (162) W obliczu wzrostu kosztów produkcji przemysł unijny próbował podnieść cenę jednostkową dla niepowiązanych konsumentów na co wskazano w motywie 145 powyżej. Jednak ze względu na presję cenową wywieraną przez rosnącą ilość subsydiowanego przywozu z Indii, o czym wspomniano powyżej, wzrost ceny nie okazał się wystarczający aby skompensować rosnące koszty, a zatem przemysł unijny nie może osiągnąć zadawalającego poziomu zysków, który można uznać za konieczny dla tej gałęzi przemysłu.
- (163) W związku z powyższym można stwierdzić, że wzrost subsydiowanego przywozu towarów z Indii po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego, był główną przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

6.3. Wpływ innych czynników

6.3.1. Przywóz niesubsydiowany

- (164) Poniższa tabela pokazuje zmiany wielkości niesubsydiowanego wywozu oraz cen w badanym okresie. Jego wielkość stanowi mniej niż jedną trzecią indyjskiego wywozu w OD i wykazuje takie same tendencje jak subsydiowany przywóz.

	2009	2010	2011	OD
Wielkość (Indeks)	100	172	218	210
Średnia cena (Indeks)	100	118	137	135

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (165) Na podstawie tych faktów uznaje się, że możliwy niekorzystny wpływ niesubsydiowanego przywozu na rynek Unii nie był na tyle duży, by oznaczał zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z Indii a szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD.

6.3.2. Przywóz z państw trzecich

Państwo		2009	2010	2011	OD
ChRL	Wielkość (w tonach)	8 129	10 853	14 360	16 403
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	134	177	202
	Udział w rynku (w %)	6,2 %	5,8 %	7,3 %	8,3 %
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	94	118	134
	Średnia cena	1 914	2 607	2 835	2 508
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	136	148	131
Szwajcaria		2009	2010	2011	OD
	Wielkość (w tonach)	8 094	10 700	9 187	9 115
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	132	113	113
	Udział w rynku (w %)	6,2 %	5,7 %	4,7 %	4,6 %
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	93	75	75
	Średnia cena	3 423	4 063	4 475	4 360
Republika Korei					
	Wielkość (w tonach)	4 900	6 775	6 355	6 266
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	138	130	128
	Udział w rynku (w %)	3,7 %	3,6 %	3,2 %	3,2 %
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	97	87	85
	Średnia cena	3 717	4 165	4 761	4 627
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Indii					
	Wielkość (w tonach)	25 793	33 586	35 749	37 712
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	130	139	146
	Udział w rynku (w %)	19,6 %	17,9 %	18,2 %	19,1 %
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	91	93	97
	Średnia cena	3 609	4 214	4 748	4 483
	<i>Indeks (2009 = 100)</i>	100	117	132	124

- (166) Poza subsydiowanym przywozem z Indii, który stanowił 35 % całego przywozu na rynek Unii w OD, istniały inne źródła przywozu, w tym z Chińskiej Republiki Ludowej, Korei i Szwajcarii, które należy poddać analizie w kontekście związku przyczynowego.
- (167) Dochodzenie wykazało, że w badanym okresie, a w szczególności w OD, średnie ceny sprzedaży koreańskich i szwajcarskich producentów eksportujących utrzymywały się na poziomie wyższym od cen indyjskich producentów eksportujących oraz cen przemysłu unijnego. Ponadto w OD ich udział w rynku spadł odpowiednio o 0,5 i 1,6 punktów procentowych.
- (168) Średnia cena przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej była niższa od cen przemysłu unijnego i w badanym okresie udział tego państwa w rynku wykazywał tendencję rosnącą. Dochodzenie wykazało jednak, że asortyment produktów sprowadzanych z Chin jest odmienny, a na rynku unijnym produkty chińskie nie konkurują bezpośrednio z produktami przemysłu unijnego lub produktami pochodzącymi z Indii. Uznano zatem, że chiński eksport nie mógł mieć znacznego wpływu na główne rodzaje produktów sprzedawanych na rynku unijnym przez przemysł unijny. Dlatego też minimalny był wpływ, jaki przywóz z Chin mógł mieć na szkodę poniesioną przez przemysł unijny.
- (169) Niemniej jednak jeden z producentów eksportujących twierdził, że zakresem niniejszego dochodzenia należało objąć również przywóz drutów ze stali nierdzewnej z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Szwajcarii.
- (170) Oprócz przytoczonych wyżej faktów i ustaleń należy zauważyć, że – na początkowym etapie postępowania i aż do tej pory – brak jest dowodów subsydiowania, szkody lub związku przyczynowego, który uzasadniałby wszczęcie postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu z wyżej wymienionych państw. Ponadto, nawet jeśli istniałby dowód uzasadniający objęcie dochodzeniem przywozu z innych państw, odmiennego traktowania polegającego na wszczęciu postępowania antysubsydyjnego jedynie przeciwko przywózowi z Indii nie można by uznać za dyskryminujące. Twierdzenie, zgodnie z którym państwa te należało objąć zakresem dochodzenia, jest zatem nieuzasadnione i należy je odrzucić.
- (171) Na tej podstawie stwierdzono, że wywóz z państw trzecich nie przyczyniał się w znacznym stopniu do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

6.3.3. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (172) Całkowita wartość wywozu produktu objętego postępowaniem przez przemysł unijny stanowi 8,5 % całkowitej produkcji w OD. Wynik ten odzwierciedla wywóz do niepowiązanych klientów, dokonywany przez objętych próbą producentów unijnych reprezentujących 7 % produkcji w OD z zastosowaniem cen o 36 % wyższych od cen na rynku UE w tym samym okresie. W związku z tym można uznać, że działalność eksportowa przemysłu unijnego nie może stanowić potencjalnej przyczyny istotnej szkody.

6.3.4. Kryzys gospodarczy i ceny surowców

- (173) Jak wspomniano w motywie 120 powyżej, poziom konsumpcji w 2009 r. był szczególnie niski ze względu na wyjątkowo wysoki poziom cen niklu i wpływ kryzysu gospodarczego. Sytuacja ta niewątpliwie wyjaśnia szczególnie złą kondycję finansową przemysłu unijnego w 2009 r. Należy jednak zauważyć, że przy wzrastającej konsumpcji począwszy od roku 2010 wyniki taniego przywozu subsydiowanego z Indii kontrastują z wynikami przemysłu unijnego.
- (174) Dochodzenie wykazało, że nawet w trakcie ogólnego ożywienia gospodarczego przemysł unijny nie skorzystał ze wzrostu konsumpcji i stracił w rozpatrywanym okresie część swojego udziału w rynku, podczas gdy wzrastał udział w rynku subsydiowanego przywozu z Indii.
- (175) Dlatego też, chociaż kryzys gospodarczy i wzrost cen surowców mogły mieć wpływ na ogólnie słabe wyniki przemysłu unijnego, nie można uznać, że wpływ ten był na tyle duży, by oznaczał zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD.

6.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (176) Wykazano, że w badanym okresie miał miejsce znaczny wzrost wielkości subsydiowanego przywozu z Indii i jego udziału w rynku (odpowiednio o 110 % i 40 %). Ponadto ustalono, że przywóz ten nieustannie podcinał ceny przemysłu unijnego na rynku unijnym, w szczególności w OD (średnio o 12,5 %).
- (177) Wzrost wielkości i udziału w rynku subsydiowanego przywozu z Indii zbiegł się z powolną poprawą sytuacji finansowej przemysłu unijnego w szczególności w 2010 r. Pomimo wzrostu konsumpcji przemysł unijny był niezdolny do przeniesienia w zadawalającej mierze kosztów produkcji na konsumenta i w związku z tym wskaźniki finansowe takie jak rentowność, przepływ środków pieniężnych oraz poziom inwestycji pozostały na niskim poziomie.
- (178) Analiza pozostałych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te nie mają charakteru powodującego zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z Indii a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (179) Na podstawie powyższej analizy, w której rozróżniono i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu subsydiowanego przywozu, tymczasowo stwierdza się,

że subsydiowany przywóz z Indii wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

7.1. Uwagi ogólne

(180) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo tymczasowego stwierdzenia subsydiowania wyrządzającego szkodę istnieją jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że podjęcie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesów Unii oparta została na ocenie interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników.

7.2. Interes przemysłu unijnego

- (181) Przemysł unijny składa się z 27 znanych producentów reprezentujących całą unijną produkcję produktu podobnego. Producenci znajdują się w różnych państwach członkowskich Unii i w OD zatrudniali bezpośrednio 1 747 osób przy produkcji produktu podobnego do produktu objętego postępowaniem.
- (182) Jeden z producentów unijnych, mający stosunkowo niewielki udział w produkcji unijnej i posiadający w Indiach powiązane przedsiębiorstwo sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia. Jak wspomniano w motywie 22 argumentował on również, że produkty wysoce techniczne nie powinny być objęte dochodzeniem i że wprowadzanie takich samych środków w odniesieniu do tych rodzajów produktu nie leży w interesie Unii.
- (183) Jak wspomniano w motywie 126 odniesiono się już do tej obawy w kwestionariuszu poprzez rozszerzenie numerów kontrolnych produktu, dzięki któremu jasno zostały określone te rodzaje produktu w dochodzeniu. Jednak na tym etapie dochodzenia okazało się, że produkty wysoce techniczne były objęte dochodzeniem i że indyjscy producenci eksportujący dokonywali wywozu jedynie ograniczonych ilości tych rodzajów produktów. W związku z tym obawę wyrażoną przez producenta uznano za nieuzasadnioną a jego roszczenie odrzucono.
- (184) Ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem subsydiowanym z Indii. Należy przypomnieć, że przemysł unijny nie mógł w pełni skorzystać ze wzrostu konsumpcji, a sytuacja finansowa przemysłu unijnego pozostawała niestabilna.
- (185) Oczekuje się, że wprowadzenie ceł wyrównawczych przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, umożliwiając przemysłowi unijnemu dostosowanie cen produktu podobnego do kosztów produkcji.
- (186) Można również oczekiwać, że wprowadzenie tymczasowych środków umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w badanym okresie i będzie mieć pozytywny wpływ na jego rentowność i ogólną sytuację finansową. Wprowadzenie środków może uniemożliwić przemysłowi kontynuację

nuację i dalszą intensyfikację jego działań mających na celu zagwarantowanie opłacalności.

- (187) Jeżeli środki nie zostałyby wprowadzone, należałoby spodziewać się dalszej utraty udziałów w rynku oraz pogarszania się rentowności przemysłu unijnego.
- (188) W związku z powyższym stwierdza się tymczasowo, że wprowadzenie środków antysubsydyjnych w odniesieniu do przywozu z Indii leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

7.3. Interes użytkowników

- (189) Kwestionariusze wysłano do dziewięciu użytkowników w Unii. Jedynie trzech z nich, reprezentujących około 6 % całkowitej wielkości przywozu z Indii produktu objętego postępowaniem w OD, udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach. Działają oni w sektorach związanych z przetwórstwem spożywczym (w tym produkcją kuchni przemysłowych i usługami gastronomicznymi), sprzętem gospodarstwa domowego i przemysłem motoryzacyjnym.
- (190) Średnio zakupy w Indiach stanowią około 67 % ich całkowitych zakupów produktu objętego postępowaniem, a Indie są jedynym źródłem dostaw tylko dla jednego użytkownika. W OD średni udział obrotów obejmujących produkt objęty postępowaniem wynosił 54 % ich całkowitych obrotów.
- (191) Dochodzenie wykazało, że w OD średnia rentowność wszystkich współpracujących użytkowników w sektorach, w których używany jest produkt objęty postępowaniem, przekraczała 9 % obrotów.
- (192) Prawdopodobny wpływ proponowanych środków oceniono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymane od użytkowników oraz podmiotów działających na całym unijnym rynku produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego. Przyjmując najbardziej pesymistyczny scenariusz dla rynku unijnego, tj. brak możliwości przeniesienia wzrostu cen na sieć dystrybucji i dalsze dokonywanie zakupów w Indiach w dotychczasowych ilościach, pod wpływem cła rentowność użytkowników spadłaby o około 0,2 punktu procentowego.
- (193) Należy zauważyć, że jeden z użytkowników zajął neutralne stanowisko w związku z dochodzeniem, ponieważ uważał, że wprowadzenie środków nie będzie miało znaczącego wpływu na ceny rynkowe, gdyż potencjalny wzrost ceny mógłby zostać wchłonięty przez dystrybutorów.
- (194) Inny użytkownik wyraził obawę, że jeśli środki zostaną wprowadzone, to będą one również miały wpływ na niektóre rodzaje produktów, które nie są wytwarzane w Unii. W toku dochodzenia wykazano jednak, że rodzaje produktów wskazane przez wspomnianego użytkownika są w dalszym ciągu wytwarzane w Unii i że popyt na tego rodzaju gatunki stali nierdzewnej nie jest duży. Ponadto należy zauważyć, że w badanym okresie producenci unijni nie wykorzystywali pełnych mocy produkcyjnych, a zatem w przypadku wzrostu popytu ich produkcja też może wzrosnąć.

(195) Należy zwrócić uwagę, że ponieważ produkt objęty postępowaniem jest znormalizowany pod względem sektora i zastosowania, użytkownicy mogą z łatwością zmienić źródła dostaw ze względu na jakość lub cenę produktu. Wprowadzenie środków nie powinno wykluczać możliwości przywozu produktu objętego postępowaniem z innych państw a nawet z Indii po usunięciu zakłócających handel skutków subsydiowania.

(196) Biorąc powyższe pod uwagę, nawet jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że niektórzy użytkownicy bardziej niż inni odczują niekorzystny wpływ przedmiotowych środków na przywóz z Indii, uznaje się, że ogólny wpływ będzie niewielki.

7.4. Interes importerów

(197) W ograniczonym zakresie współpracę podjęli niepowiązani importerzy. Dziewięciu importerów dostarczyło informacje potrzebne do doboru próby, ale tylko jedno podjęło współpracę. W OD na przedsiębiorstwo to przypadało około 7 % całkowitej wielkości przywozu z Indii. Przedsiębiorstwo sprzeciwia się wprowadzeniu środków ponieważ Indie są bezsprzecznie jego najważniejszym dostawcą. Chociaż ze względu na wyższe koszty, jakie będzie musiało ponieść, wprowadzenie środków będzie miało negatywny wpływ na jego rentowność, przedsiębiorstwo dokonujące przywozu powinno być w stanie przenieść co najmniej część zwiększonych kosztów na swoich klientów.

(198) Ponadto importerzy mogą korzystać z innych źródeł zaopatrzenia w tym z przemysłu unijnego i innych państw eksportujących.

(199) Na tej podstawie uznaje się tymczasowo, że nałożenie środków wyrównawczych nie będzie miało istotnego negatywnego wpływu na interesy importerów.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

(200) Uwzględniając powyższe ustalenia, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii należy tymczasowo uznać, że zasadniczo nie ma istotnych przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu środków na przywóz z Indii produktu objętego postępowaniem.

(201) Ponadto z rozważenia ogólnych skutków środków antysubsydjnych na rynek Unii wynika, że ich pozytywne skutki, w szczególności dla przemysłu unijnego, wydają się przeważać nad ewentualnymi negatywnymi skutkami dla innych ograniczonych grup interesów.

8. WNIOSEK O WPROWADZENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

(202) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki wyrównawcze, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowany.

8.1. Poziom usuwający szkodę

(203) Do celów określenia poziomu wspomnianych środków pod uwagę wzięto ustalone marginesy subsydiowania

oraz kwotę należności celnych niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.

(204) Przy obliczaniu kwoty należności celnych niezbędnych do usunięcia skutków subsydiowania wyrządzającego szkodę uznano, że zastosowany środek powinien umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego rodzaju przemysłu w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany.

(205) Dlatego też obliczono poziom usuwający szkodę na podstawie porównania średniej ceny ważonej subsydiowanego przywozu, ustalonej dla obliczeń podjęcia cenowego w motywie 130 powyżej, z ceną produktu podobnego niewyrządzającego szkody przemysłowi unijnemu. Cena niewyrządzająca szkody została ustalona poprzez dodanie do kosztów produkcji rozsądnej marży zysku. Docelowa marża zysku została tymczasowo ustalona na 5 %, jak stwierdzono w motywie 148.

(206) Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie wartości procentowej średniej ceny importowej CIF (zob. motyw 208).

8.2. Środki tymczasowe

(207) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stwierdza się, iż należy wprowadzić tymczasowe środki wyrównawcze w odniesieniu do przywozu z Indii na poziomie marginesu subsydiowania lub szkody, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.

(208) W związku z powyższym stawki cła wyrównawczego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów szkody i marginesów subsydiowania. Stawki proponowanego tymczasowego cła wyrównawczego są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines szkody	Stawka tymczasowego cła wyrównawczego
Rajaraatna Metal Industries	4,3 %	17,2 %	4,3 %
Grupa Venus	3,1 %	26,1 %	3,1 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd,	1,5 %	32,1 %	0,0 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	3,8 %	20,4 %	3,8 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	4,3 %	26,1 %	4,3 %

(209) Jeśli chodzi o równoległe dochodzenie antydumpingowe, zgodnie z art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami

Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych w wyniku dumpingu i subsydiowania wywozu. Jeśli chodzi o programy subsydiowania, jak stwierdzono w motywach 29 do 112, wszystkie programy odnoszą się do subsydiowania wywozu. Właściwe stawki tymczasowego cła antydumpingowego dla współpracujących producentów, których dotyczy postępowanie, zostaną odpowiednio dostosowane w równoległym dochodzeniu antydumpingowym.

(210) Indywidualne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały wyznaczone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowej stawki stosowanej do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa tj. przez wyraźnie wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwo, którego nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i ich produkty objęte są stawkami stosowanymi dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(211) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽²⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

(212) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antysubsydyjnego, cło rezydualne powinno mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie wywozili towarów do Unii w trakcie OD.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

(213) W interesie należytego zarządzania należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioszek o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł wyrównawczych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają

charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy dokonywaniu wszelkich ostatecznych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz drutu ze stali nierdzewnej zawierającego:

- 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,
- mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii.

2. Stawki tymczasowego cła wyrównawczego stosowane do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa są następujące:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	4,3	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra	3,1	B776
Precision Metals, Bombaj, Maharashtra	3,1	B777
Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharashtra	3,1	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj, Maharashtra	3,1	B779
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra	0,0	B780
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	3,8	B781
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	4,3	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Komisja Europejska, Directorate-General for Trade, Directorate H, N105 8/20, 1049 Brussels, Belgia.

2. Zgodnie z art. 31 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia w terminie jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres czterech miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Indyjscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Dodatkowy kod TARIC B781

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharastra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Bombaj, Maharashtra
Chandan Steel	Bombaj, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan
Garg Inox Ltd	Bahadurgarh, Haryana
Jyoti Steel Industries Ltd.	Bombaj, Maharashtra
KEI Industries	New Delhi
Macro Bars and Wires	Bombaj, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharashtra
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat